

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

NEW YORK, 5. SRPNA 1893.

Majitel: Národní Jednota Sokolská ve Spoj. Státech
Pořadatel: K. Štulík, 525 So. Lincoln St., Chicago, Ill
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 408 E. 71st St., New York

POZDRAV SOKOLŮM!

(Ku všesokolskému sletu v Chicagu napsal J. J. Král.)

K nám do Bílého Města vítejte,
Vy jaré řady statných Sokolů!
Tam naše pravé místo — v aréně,
V tom velkém závodišti národů,
Kde duch i ruka, jejich výrobky,
Ať díla zhouby, nebo prospěchu,
Zápasí spolu o laur odměny.
Nechť srdce k srdci přilne, s paží páz
Ať v přátelském se střetne setkání!

My jdeme k zápasu, však nikoli
Jak onen král, jež lákal pouze boj,
V němž poražený dával odměnou
Své krve proudy. Dosud temný věk
Ten nezhybnul, však ranní červánky
Lepšího věku nám už vzházejí;
Snad brzy člověk vraždit přestane
Své vlastní bratry, místo smrtící
Koule jim ruku podá pomocnou.

My jdeme v zápas, bychom dobyli
Ztracenou úctu pravé mužnosti;
My nevěříme svůdné děvici,
Již sladkým jménem zovou Nečinnost,
Však slabé svaly v ocel tužíme,
By odolaly snáze tisícům
Těch drobných střel, jež ráda příroda
Metává po nás ve zlém rozmaru.

My pro bystrého ducha budujem
Důstojný příbytek, a pomoci
Pro lid my v síle vlastní hledáme.
Jsme z české krve zrozeni a čest
Českého jména hájit budeme
Před bystrým okem světa celého!
A jako drahé otců dědictví
Svobodu ctíme, pro niž největší
Čech skončil na hranici Kostnické!

Kde jiní jedem zášti stíhají
Se vespolek pro díla pověry a báchorky —
Nám svítí zlatá hvězda bratrství.
Evoe! Dlouho necht náš sokolský
Prapor se hrdě vznáší nad davy,
A hesla naše zní! Za krátko tam,
Kde vlny Michiganu šeptají
Si o Bílého Města zázracích,
Tam brzy pozdravíme druha druh!

K sjezdu N. J. S.

Značná důležitost sjezdu N. J. S. vždy patrně se jevívší tentokráte tím jest zřejmější oč N. J. S. v době poslední vzrostla na počtu sborů i na počtu členstva a oč potřeby naše v době přítomného rozvoje sokolského jasněji a určitěji vystoupily a se ustálily. Proto vzhlížíme ku pracím sjezdu, jenž dne 16. t. m. v Chicagu má zasednouti, s pozorností nemalou, doufajíce že bude s to úkolu svému dostáti, vypracovati totiž pro zmohutnělou N. J. S. stanovy takové, které by skutečným potřebám její vyhověly a zároveň jí zajistily volný vzrůst do budoucna. Máme pevně za to že veškeré sbory do sjezdu vyšlou zástupce s životem sokolským dobře obeznámené, takové, kteří pohlíží na snahy sokolské, co na snahy hodné podpory každého Čecha amerického, hodné rozšíření největšího, takové, jimž není lhostejno, zda věci naší se dařiti bude v letech nejbližších či zda upadati bude.

Dovolíme si tuto připomenouti že práce zástupcův na sjezdu musí dříve než počata bude, dobře býti promyšlena i uvážena i očekáváme že nebude jediného zástupce, který by do sjezdu vkročil nepřipraven.

Důležité poslání Sokolstva v Čestvu americkém jasně každému zástupci sjezdovému na mysli musí tanouti kdy súčasní se prací sjezdových. Ono i zde týmž jest, o němž Tyrš napsal v článku svém „Náš úkol, směr a cíl“ následovně: Zachovávati národ při té zdravoti tělesné, duševní i mravné, která nižádné zkáze vzniknouti nedá a tím i žádnému stanutí, žádnému zpátečnictví, tomuto nejhoršímu, ba vražednému zločinu páchanému na národech. Přispívati abychem zase octli se v popředí vzdělanosti a osvěty pravé, aby netřeba bylo porovnání se vsí cizinou se ostýchati a bát!!

Pokud Sokolstvo americké úkolu tomu činností svou dostálo, o tom růžovými představami klamati se nesmíme. Dosud činnost jeho nezasáhla vrstvy nejširší a mimo to i v samých řadách sokolských mnoho dosud jest planého, mnoho co ukazuje k tomu, že i samo členstvo naše úkol sborů sokolských a jich působnosti nechápe. Kdybychem číslicí mohli doložiti, jak dosud činnost naše jest skrovnou, pak teprve zřejmo by bylo jak práce sokolská dosud málo nalezla mezi námi přátel, jak málo jest těch, kteří co Sokolové pracují na poslání Tyršem naznačeném.

Žalostný ten úkaz věru máloslibným jest pro budoucnost a neučiníme-li v tom kroku rozhodného k nápravě pak třeba bychom počtem členstva zdánlivě rostli a sílili, činnost naše a blahodárné její účinky nenabudou významu žádoucího.

Při veškerém tom vnějším mohutnění mnohých sborů i celé N. J. S. nepozorujeme ono tolik toužené porozumění poslání sokolského, jež teprve tehdy bude hotovou udalostí až všichni k praporu sokolskému se hlásící, také činností svou, skutky toho dosvědčí, že nepohlíží na práci sokolskou jako na hříčku malichernou, ale jako na práci, jíž Tyrš tolik důležitosti přikládal, spatruje v ní jedinou cestu, kterou možno národ český znova přivést v popředí vzdělanosti a osvěty pravé.

„Nedůstojno jest sebe podceňovat, avšak nebezpečno a nemožno sobě lichotit a sebe klamat, a samozrádno s

málem se spokojit, kde jen skutek svrchovaný spasí a činnost k vrcholům nejvyšším se nesoucí“ — praví Tyrš.

Slova ta dobře měli bychom míti na paměti, kdykoli sílu svou a činnost svoji posuzujeme. Jak často sobě lichotíme a jak často sebe klameme i jak často s málem se spokojíme, soudíce o výsledcích své práce.

Okolnosti jsou takové, že ani mnohdy poskutečích se neptáme, že stačí nám úplně aby ten neb onen sokolské fráze dobře přemílal, aby dovolával se „nezapomenutelného Tyrše a Fuegnera“, „bratrství“, „vznešené myšlenky sokolské“ a to stačí nám úplně má-li kdo tolik smělosti vystoupiti a sběhlou hubou poučovati jiné o činnosti sokolské, kterou sám ani zdaleka nepoznal, jsa v mnohém případě celým životem pravým opakem Sokola.

Tací ovšem hlízou jsou na zdravém těle sokolském, plevy jsou mezi zrním, nesokolskými přídávky řad sokolských.

Víme dobře že mnozí takoví jsou smělymi ve své nevědomości, že opovází se i přímo proti poslání sokolskému mluvit, že odsuzují snahy sokolské, vyhlašující tělocvik za vedlejší zbytečnou věc, za to však horují pro pořádání parádních průvodů, pro pěstování wardní politiky neb pro podobné pěkné věci, vyhlašující a dušující se takovou činností že sokolské sbory národu svému prospějou. Jak takovito „Sokolové“ zdárně ve svých sborech působí, snadno dá se uhodnouti. Chceme-li úkolu svému dostáti, pak činnost naše musí býti stálou a určitým směrem vedenou. Směr ten dosud v mnohých sborech i přemnohým jednotlivcům jest věcí neznámou. K tomu musíme přiblížeti aby každý z nás byl činným, každý aby zlepšoval sebe, ušlechťoval sebe a to právě tělocvikem, jehož pěstění spolky sokolské na místě prvém mají za hlavní prostředek k dosažení svých cílů. Ovšem vždy více se najde těch, kteří raději jiným vady vytýkají než aby sami sebe překonávali, aby lenost a pohodlnost svou odložice, pěstovali s tělem svým zároveň ducha svého by nebyl otrokem vášní a nezřízených choutek, by pilnou prací tělocvičnou vchovali sebe v muže pevného, přímého, neoblomného charakteru, v muže který vedle svých potřeb dovede oceniti i potřeby jiných, v muže který žádaje pro sebe svobody dovede šetřiti i svobody jiných.

Pilné pěstění tělocviku sokolského musí býti hlavní povinností každého Sokola i jest na čase již abychem ty kteří povinnosti této se vyhybají, úplně ji pomíjejíce za Sokoly nepovažovali. Sokolství již dosti jest staré aby mohlo býti pochopeno a jestli rázněji než dosud k tomu nepřihlédneme aby jméno Sokol bylo stotožňováno jen s těmi již jména toho skutky svými si zaslouží pak nemůžeme ani doufati v rychlejší než dosud postup věci naší.

Uznáváme sic že přes koleno záležitost ta lámati se nedá však něco v tom již státi se musí, k tomu již cíliti musíme aby vedle často pronášeného přání co Čech to Sokol, především skutkem se stalo „co Sokol, to muž pěstující tělocvik za účely sokolskými.“

Z toho ohledu přejeme si aby v příštích stanovách N. J. S. zřejměji než dosud důraz byl položen na to jakou že činností chceme přispívati k povznešení národnosti naší.

Mnozí mají za to že úplně to postačí když do roka několikrát oblekneme se do kroje sokolského a jdeme pak za hlučnou muzikou po ulicích aby o nás Američané věděli že také jsme na světě a aby o nás anglické noviny se zmínily. My v takovémto šlapání ulic za různých příležitostí dobra pro sebe nevidíme, aniž spatřujeme v tom pro národnost svou nějakého prospěchu. Hřmotnými takovými průvody a k tomu několika „pikniky“ a pak celou řadou zábav tanečních vykonáváme poslání sokolské? Takovými to nejméně z 90 procent zbytečností chceme dokázat světu jak o to dbáme abychom povznesli se na vyšší vzdělanosti?

Kde vedle těch hlučných vystupování zůstává práce?

Kolik jest těch, kteří úpřímně pracují, kteří zasazují se o to aby úkol sokolský horlivě plnili, též i jiné k plnění jeho vybízejíce.

A přece jen v klidné, stálé a vytrvalé práci a nikoli v hřmotných vystupováních musí se jevit všechny snahy naše, chceme-li opravdu aby došly vyplnění.

Parádami a muzikami ničeho nedokážeme, kdyby nás třeba při různých příležitostech do statističů v kroji ulice šlapalo. Takovými skutky nedonutíme cizinu aby si o nás lepší úsudek tvořila.

Kdybychom však o to se zasadili aby sokolská práce stala se milým majetkem každého z nás, aby mládež naše byla po sokolsku vychovávána, tím bychom docílili, že by cizina musila k nám s úctou a obdivem shlížeti, neboť pak každý americký Čech byl by mužem mravným, strídmým, svobodu milujícím; každá americká Češka byla by dívkou neb ženou v každém ohledu úcty hodnou.

Pak ubylo by mezi Čechy americkými opilců, zahalečů a povalovačů, nebylo by poirštělé mládeže české a my s hrdostí mohli bychom poukázat k tomu že povznesení to české národnosti v Americe jest dílem sokolských sborů! Však do doby té žel dosud jest nedozírno!

Vždyť jak výše jsme se zmínili mnohde jen na hřmot a povyk okamžitý více se dá než na práci stálou. Mnohde dosud to pravé jádro sokolského sboru, jeho členstvo cvičící jest popelkou a hlavní slovo vedou lidé, kteří k sokolské práci nikdy ruky nepřiložili. Takoví, hubu majíce neumornou, nejčastěji hroznými nesmysly silně nabitou, nohsledy svými za spasitele sborů sokolských a za vzorné Sokoly jsou vyhlášováni. Jak působí pak jednání takové na členy vskutku činné a horlivé, zřejmo jest. Tím jen kroku dobrému se škodí, zvláště pak když členstvo cvičící, ten základ vši činnosti sokolské, vidí, jak tuze zápasiti musí ve schůzích o každý cent potřebný buď na zakoupení náradí, opravy v tělocvičně neb na plat cvičitelů, kdežto na muziky k různým průvodům, na mašličky, na květiny a jiné titěry ano i na fraky pro členy zábavního výboru peněz jest dost.

Proto mělo by ve stanovách N. J. S. býti zřejmě vyznačeno co jest povinností sokolských sborů i jak počátek plnění povinností těch musí se klásti do tělocvičny.

Na druhé straně rádi bychom viděli aby ze stanov zmíněných vypustilo se vše co dosud nadarmo v nich stálo, čeho nikdo si nevšiml, co žádný sbor ani jednotlivec neplnil.

Dovolíme si tuto jen na některé opravy poukázat.

Oznamování jmen čekatelů členství mělo by se dít v Sokolu Am. a nikoli jak dosud se dělo zasíláním dopisů všem sborům. Předešlo by se tím výlohám zbytečným a kontrola byla by lepší a úplnější.

Navržený mohl by i před přijetím svým cvičení se účastniti a doba navržení ať potrvá dva neb dva a půl měsíce.

O čekatelích členských nebudiž hlasováno tajně, jak dělo se dosud.

Způsob ten jest naprosto zavržení hoděn.

Jen takový člen, jenž po 20 roků ku sboru nepřetržitě patřil, budiž od všech dalších poplatků osvobozen, žádá-li toho, udávaje za příčinu svoji chudobu.

Nebudiž předpisováno jakého náradí mají sbory ve svých tělocvičnách užívati, jest to úplně zbytečné. Na místě toho budiž ustanoveno jakého náradí užije se při závodech. Tu přimlouváme se horlivě za to, aby železná hrazda byla dána na dávno zasloužený odpočinek a na její místě budiž zavedena hrazda dřevěná ocelí protažená.

Výhody dřevěné hrazdy zde uváděti do podrobnosti nebudeme, však podotkneme jen tolik že dosud neviděli jsme aby ti, kteří cvičení na hrazdě řemeslně provádí železnou hrazdu užívali.

Nevíme z jaké příčiny zde byla železná hrazda do sborů sokolských uvedena, volba ta však šťastnou nebyla a jest jistě jednou z příčin proč v Sokolstvu americkém, kteréž v mnohém cvičením svým Sokoly v Čechách překoná, nenalezneme tak výtečných hrazdářů jako v Čechách, kde užívá se výhradně hrazdy dřevěné. Nevíme proč užívati náradí horšího a méně příhodnějšího, když snadno můžeme si opatřiti náradí dokonalejší, lépe potřebám všem vyhovující.

K povinným závodům měl by se přidělití též závod v běhu a prostných cvičeních. K pěstování běhu všude dosti jest příležitosti i mimo tělocvičnu a snad by pak závody v běhu byly mnohemu Sokolu pobudkou aby na místě ničemného sedění v hospodě v nedělní odpoledne proběhl se na zdravém vzduchu mimo město.

O náčelníku a cvičitelích mělo by býti v stanovách N. J. S. podrobnější ustanovení. Radili bychom aby vložil se do stanov celý řád cvičitelský, v němž by povinnosti náčelníka a cvičitelů byly řádně vytknuty i poměr jejich k členstvu.

Máme za to že vhodným by bylo při závodech N. J. S. ať okrskových neb hlavních pouze četám odměny udíletí a nikoli jednotlivcům. Za to horlivě radíme k tomu, aby na příště byla udělována odměna četě, která záleží z členů, kteří mají těla nejlépe vyvinutá a jejich chování na závodisti bylo nejlepší.

Nechť učiní se patričné ustanovení pro závody veteránů. Snadno nahlédne každý, kdo cvičení rozumí, že cvičenci starší, třeba stále pilně byli v cviku, více k tomu se nehodí aby s mladšími síly a pružností svoji měřili. Nechť ustanoví se pro závody zvláštní. Soudců budiž při hlavních závodech 15, 10 z místa kde závody se odbývají a 5 z jednot ostatních. Při okrskových závodech budiž 9 soudců, 6 z místa závodního a 3 z jiných jednot. Soudcové buďtež voleni pouze ze cvičících členů.

Své volné výkony na náradí každý závodník ať soudcům (trojici soudců) předloží napsané a ti dohodnutím

společným ať ustanoví jejich stupeň. Tím předejde se mnohým nedorozuměním a dosáhne se přesnějšího souzení.

K čemu ustanovení úřadu „jednatele pro výkonný výbor?“

Proč by se nemohla cestovní listina vystaviti na delší dobu 6 měsíců, když ten komu se vystavuje, musí na ustanovenou dobu všechny poplatky ku předu zapraviti.

Ustanovení „rozličné vstupné a příspěvky v jednom místě se nedovolují“, nemělo jak víme žádného významu neboť se ho nikde nedbalo. Proč žádati na sborech, které k N. J. S. chtějí přistoupiti, aby platily vstupné. Jsou to často chudé sbory, které by spíše podpory potřebovaly od N. J. S.

Bylo by výhodno orgán N. J. S. vydávati dvakrátě měsíčně a předplatné naň pro sokolské sbory v Čechách a jinde v Evropě snížit na tolik, co obnáší poštovní výlohy.

Ustanovení o stejnokroji mělo by se vztahovati jen k českým sokolským sborům i nemělo by býti takové aby zabraňovalo přístup do N. J. S. sokolským sborům polským a jiným, v kterých užívá se stejnokroje od našeho rozdílného. Nebudíž také ustanoveno že každý nový člen do 6 měsíců musí se opatřiti stejnokrojem. Není stejnokroj tak hlavní věcí aby každý Sokol jej musil míti a každý snad ani naň nemá.

Přimlouvámě se aby na místě nepraktické bílé košile byla zavedena červená (rudá).

Šerp jen pro praporečnický budiž užito.

O přípravách k závodům N. J. S. a o zábavách při nich pořádaných budiž jasnější ustanovení než dosavadní.

Dotkli jsme se tuto jen zběžně jakých as oprav bylo by nutno v stanovách N. J. S. učiniti, nedávajíc žádných návrhů, vědouce že zástupci, kteří k sjezdu se sejdou přičiní se ze všech sil svých o to aby N. J. S. položen byl stanovami její novými pevný základ do nejbližší budoucnosti.

Na zdar!

Otázka společného cvičitele.

Následkem toho že nebude letos N. J. S. uspořádán kurs cvičitelský stane se otázka společného cvičitele opět nalehavou i bude na sjezdu N. J. S. aby se touto důležitou záležitostí zabýval. Úkol společného cvičitele dosud byl jen stručně ve stanovách N. J. S. naznačen, při tom však mnohé a jak za to máme po zkušenostech získaných důležité podrobnosti byly opomenuty. Máme tu především na zřeteli způsob, jakým společný cvičitel má býti získán a způsob jakým by se dalo zjistiti zda důležitý úřad jen bude svěřen osobě povolané.

Stanovy N. J. S. praví: „Výkonný výbor přiblížej k tomu, by jednotám, jež by toho měly zapotřebí, opatřil v š e s t r a n n ě v z d ě l a n ě h o a t ě l o e v i k u s c h o p n ě h o c v i č i t e l e; když by dvě třetiny sborů souhlasily s povoláním společného cvičitele, budiž jim, možno-li, vyhověno.“

Ustanovení „v š e s t r a n n ě v z d ě l a n ě h o“ jest tušime dosti určité, ale jsme přesvědčeni že není ho dbáno, když není doplněno ustanovením jak by měl uchazeč o místo spol. cvičitele své všestranné vzdělání dokázati.

Z té příčiny navrhuje aby požadoval se od uchazeče průkaz, že odbyl s prospěchem školy střední (reálné neb gymnasiální.) Průkazu toho žádá se, tušime, od těch, kdo v Čechách chtějí se státi učiteli tělocviku. Jest velice důležité, aby ten kdo úřad spol. cvičitele zastáváti chce, byl člověkem vzdělaným, neboť má-li vyučovati jiné, musí především sám něco znáti.

Jak může býti schopen vyučovati ten kdo ku př. skorem jest bez vzdělání, komu dostalo se tak chatrného školního vychování, že nezná ani českého pravopisu, že nedovede bez mnohých a mnohých chyb ani jediné věty po česku napsati. Jak může pak takový spol. cvičitel vybízeti Sokoly k tomu, aby učili se česky čísti a psáti když sám poctivého českého slova napsati nedovede?

V tom mělo by se tedy přísně k tomu přihlížeti, zda uchazeč o úřad spol. cvičitele nějakého vzdělání má.

Který nemohl by se vykázati vysvědčením ze středních škol, ať podroben jest zkoušce písemné a práce jeho ať jest dána k posudku znalcům, však nikoli lidem, kteří sami o pravopisu a slohu ani ponětí nemají. Tolik o průkazu vzdělání všeobecného.

Tělocvičné své vědomosti ať také kandidát prokáže zkouškou a to zkouškou písemnou a praktickou.

Písemný elaborát ať posoudí znalci, není-li zde mezi námi takových, ať pošle se k posouzení do Prahy. Ku zkoušce praktické, při níž by kandidát prokázal jak umí cvičiti, vždy zde komisaře zkušební nalezneme.

Nemálo též musí nám na tom záležeti aby společný cvičitel byl mužem řádným, sic by jinak mohl více zla než dobra způsobiti. Takový ku př. který by s mladšími Sokoly „šindyky“ vytloukal a je v pití a marnotratnictví podporoval, jest osobou docela nežádoucí.

Z toho následuje že toho koho bychom sami úřadem spol. cvičitele pověřili, buď musíme dobře znáti aneb že musí nám býti se strany spolehlivé doporučen, ku př. od Sokola Pražského neb od Č. O. S.

V tom případě že by uchazeč byl v Čechách, necht požádáno jest činovníctvo buď Sok. Praž. neb Č. O. S. by jej zkoušce podrobilo a o výsledku zprávu výk. výb. podalo.

Tyto požadavky jistě že nejsou přílišné, však aby spíše schopná a žádoucí síla za spol. cvič. mohla býti získána, necht služné jeho jest zvýšeno. Dosud obnáší \$50 měsíčně, k tomu dle stanov cestovné a dle dojednání celé zaopatrění, což činí as \$70 měsíčně. Necht na místě \$50 měsíčního platu ustanoví se \$75 neb \$100 měsíčně a pak mnohý dobrý cvičitel z Čech nebude váhati zde o úřad spol. cvičitele se přihlásiti. Plat \$100 měsíčně není nijak vysokým, dostávajíť ho mnozí nemečtí cvičitelé často u slabých sborů a mají při tom i příjmy mnohé mimořádné. Proč nemohla by N. J. S. zaplatiti dobré síle \$100 měsíčně.

Platí li se \$50 síle úplně neschopné, pak jsou peníze ty úplně vyhozeny, neboť cvičitel neschopný více cvičení uškodí než prospěje. Uvedeme ihned příklad. Neví-li cvičitel co znamená „pobok“, co „pokos“, neumí-li ani šik v čtyřstupy odpočítati, nazývá-li předklon předhybem a předhyb výřitem, takový více každé jednotě uškodí než prospěje, neboť naučí cvičence nesprávnému pojmenování, kteréž ovšem jest jim méně platno než kdyby neznali

žádného. Lépe jest nevědět kam jest v pravo a kam v levo než naučit se pojímům těm opáčně rozumět než jak všeobecně se jim rozumí.

Tak aby předešlo se škodě, jež vznikne nezbytně zastává-li úřad spol. cvič. osoba úplně neschopná, bude povinností a to důležitou povinností sjezdu N. J. S., aby ustanovil přesně způsob, jakým má býti společný evičitel získán i způsob jakým má býti zjištěno zda k zastávání úřadu toho se hodí dříve než jest mu propůjčen.

Doufám že řádky tyto dojdou potřebného povšimnutí i že podrobnosti o otázce spol. cvič., jež zde uváděti zatím netřeba, dojdou řádného projednání i že nutná otázka spol. cvič. bude rozřešena k prospěchu N. J. S.

Na zdar!

K sletu všesokolskému v Chicagu.

Chvíle rozhodná již nadešla. Za málo jen dnů, ba za málo již jen hodin slétnou se statné čty Sokolův ze všech končin veliké Unie do Chicaga, aby tu složily účty ze své činnosti. Jak radostné budou to okamžiky, v nichž setkají se opět staří borci naši, kteří již několikráte síly své měřili, na závodisti, na které tentokrát znamenitý počet mladých boreů se dostaví.

Srdce zaplesá, vzpomene-li, že o šestých svých závodch N. J. S. předčí veškery závody, jež dosud pořádala. Pokrok, značný pokrok činnosti sokolské jasně bude tu osvědčen a to nejen četnějším než kdykoli dříve počtem boreův, ale i jak pevně za to máme, cvičením, v němž objeví se, jak pokročili jsme v době poslední. Zároveň tu pevnou naději chováme, že veškeré vystoupení i chování se junstva našeho po čas slavnosti bude bezvadným i jsme přesvědčeni, že nenalezne se jednotlivce, jenž by lehkovážným činem dobré pověsti naší ublížil.

Tak 6. závody N. J. S. stanou se jistě nejskvělejším bodem celého sletu všesokolského, k němuž přichystalo se zároveň s námi i veškeré Čestvo americké, jež počtem hojným slétno se do Chicaga, aby tu v dny slavnostní zrakem pozorným sledovalo činy naše.

Těšíme se již, nevýslovně se těšíme na okamžiky ty, kdy před četně shromážděnými krajany ukázky podáme své síly a své vycvičenosti, svědectví o pili a lásce, s jakou podstatnou část úkolu sokolského plníme.

Jsme jisti předem v tom, že čestně obstojíme i před spravedlivým soudem jiných i před přísným soudem vlastním.

Škoda že nemožno nám s jistotou takovou očekávati zdar veřejného cvičení na výstavišti, s jakou očekáváme zdar závodů. V těchto skutečně vystoupíme nad očekávání zdárně, však o cvičení zmíněném nijak úkolu svému nedostojíme, jak bychom měli a jak bychom mohli.

Odhadovali jsme před 15 měsíci, za poměrů mnohem nepříznivějších než jsou přítomné, počet Sokolů, již cvičení výstavního se účastní, na 500. Odhad náš tehdejší byl příliš nízký, a kdož ví zda skutečnost neukáže že přece ještě jsme klamali. Kdož ví, zda dosáhneme počtu 500, když k Sokolům i dospělejší žactvo připočteme.

A přece byl odhad náš tak nízkým, uvážíme-li co Sokolů jen v Chicagu se čítá, že počet jejich převyšuje 1500.

Jak snadno 1000 mohlo by se jich účastníci reje a cvičení prostných o cvičení výstavním. Jak snadno z těchto 1000 Sokolů Chicagských mohlo se jich přes 500 účastníci cvičení na náradí. Jen trochu více dobré vůle kdyby bylo, jen trochu více lepšího porozumění povinností sokolských. Může někdo najíti platné omluvy pro účastní se reje a prostných při cvičení vzpomenutém? Může tu někdo platně vymlouvati se na stáří, tělnatost a pod.? Nikoli.

Každá vymluva taková zůstane planou, a marnou zůstane snaha výmluvou takovou zakrývati nedostatek dobré vůle.

Kdež jsou ti naši veteráni sokolští?

Odpouštíme jim milerádi, že nesetkáme se s nimi na závodisti, poněvadž pravidla pro závody naše dosud nebyla tak zpracována, aby v nich ohled byl brán k cvičencům starším, to však těžce nésti musíme, že u příležitosti cvičení výstavního skvíti se budou svou nepřítomností. Toho býti nemělo, neboť právě u příležitosti podobné účastenství mužů dospělých a starších nejlepší dojem činí. Možno však, že se mýlíme, i že veteráni naši ještě povinnosti své dostojí. Pak přáli bychom si, abychom se mýlili. Jak mocně působilo by na mládež vidoucí jak staří tužiti se dovedou. Cvičení výstavní mělo v tom býti počátkem. Do sjezdu N. J. S. mnohé naděje klademe i chceme doufati, že budou vyplněny. Mimo mnohé rádi bychom uzřeli, aby zástupci sborů o sjezdu vzpomněli poměru našeho ku vlasti, by jasně měli na zřeteli, že opustili jsme vlast v zápasu přetěžkém, v boji, v němž jedná se o záchranu každého dítěte českého by odcizeno nebylo národu svému. Necht vzpomenuto jest o sjezdu N. J. S., my že z vlasti z řad bojujících odešli zeslabivše je právě v době, kdy třeba jim nutné posily. Kéž vzpomene se o sjezdu velikého toho zápasu, který národ náš v domovině bojuje a v němž Sokolstvu úkol důležitý jest konati. Kéž při vzpomínce té projeví se výrazně, že vědomi jsme si povinností ku vlasti své drahé, v době důležité opuštěné.

Necht vše, co o sletu všesokolském v Chicagu podnikneme, vyplyne ze snahy dostáti co nejlépe úkolu sokolskému, i necht veškeré skutky naše, jež zrodí se v dnech slavnostních, stanou se pevným základem, na kterémž k novému mocnějšímu rozkvětu povznese se Sokolství v Americe!

Na zdar!

Několik slov o tělocviku.

(Píše Josef Šimeček, M. U. C.)

„Kde život, tam ruch, tam pohyb a změna bez ustání. Jak oko po světle touží po zvuku sluch, tak i veškeré hýbací ústrojí naše po činnosti přiměřené.“

Doufám, že těchto několik rádek jest známo každému našemu Sokolu, neb jsou to slova, kterými začíná náš velikán Dr. Miroslav Tyrš v základech tělocviku.

Jak příjemně, jak pravdivě znějí tato slova, snad by se nenalezlo lépe hořících pro tak poučnou knihu pro nás, jako jsou Tyršovy základy. Ano, kde život tam pohyb a změna, kde pohyb tam síla, tam vytrvalost, tam obratnost a tam duchapřítomnost. Jest již dávno dokázáno a snad každému známo, že není možno žádnému živo-

čichu žítí, růsti a síliti bez pohybu, neboť příroda jej zákonitě vyžaduje na každém tvorů bytí sebe nepatrnější.

Co nutilo lidstvo ve starém věku k šetření tohoto zákona, byla starost o výživu, jež opatřována loven, později orbou. Za nynější doby máme dvě hlavní cesty, kterých bývá používáno k šetření zmíněného zákona. Použito může býti jedné aneb obě mohou býti použity.

První jest práce tělesná, konaná k vůli zaopatření si výživy, práce vyžadující nejčastěji nedostatečného tužení svalstva a druhá jest pěstování tělocviku.

První cestou nelze vyhověti v každém případě veškerým částem těla by se jim dostalo žádoucího pohybu, neb neznám zaměstnání, které by vyžadovalo všech pohybů které náš system potřebuje, snad že rolnictví v ohledu tom k nejrozmanitějším pohybům svalstva příležitost poskytuje.

Z toho vyplývá, že při každém zaměstnání vhodný tělocvik měl by se pěstovati.

Tělocvik je ten mocnár, který dává tělu to, co potřebuje ale pod tou výminkou, když se stále a správně pěstuje do jisté míry.

Jenom tenkrát jest cvičení užitečné a tělu prospěšné jinak jest škodlivé a tu lépe jest necvičiti než tělocvik pěstovati nesprávně.

Rádného tělocviku jest nevyhnutelně třeba k náležitému vyvinutí svalstva a pohybující síly. S tělocvikem mělo by se začíti u obojího pohlaví již záhy v mladém věku. Systematickými pohyby těla zvětšuje se objem každého svalu a činí ho tvarově větším a těžším, dává mu sílu vykonati více práce.

Taktéž množství krve jest zvětšeno ve svalu pěstovaném jež činí svalstvo tuhým a vytrvalým.

Tělocvik nejenom že přivádí více krve svalstvu, ale i jinému ústrojí poskytuje tutéž výhodu, zejména kostím dodává více tuhosti a neoblomnosti, napomáhaje též rychlejšímu proudění krve v orgánech vnitřních. Proto neměl by býti zanedbáván u lidí, kteří trpí překrvením v té části těla, neb totéž zadává příčinu k nemocem jako z l a t á ž í l a, zácpa a jiné. Tělocvik též pomáhá a zrychluje pohyb jiných látek, které jsou tělu potřebné, jmenovitě mízy a mléčí a tím naše celá soustava dostává hojněji výživných látek. Hojnost výživných látek znamená více změny v těle a čím více změny, tím více života a síly a tak tělo chráníme před veškerou sklíčeností a různými nemocemi, které o mnoho snáze se vyvinou v těle slabém.

Naše tělocvičná soustava vyhovuje docela rádnému vypěstování těla, a proto by měla u každého cvičitele přednost míti, však taktéž dobře jest jinou soustavu seznati, neb jest jisto že i v jiných jest také mnoho dobrého a pro nás poučného. Tak na příklad soustava Lingova (švédská) která jest v tak veliké oblibě u lékařů a jež se zakládá na tom stanovisku, že se cvičí různými stroji ty části těla více, které jsou o mnoho slabší než souhlasné části strany druhé, a tak varuje tělo od jisté zmrzačenosti. Tato soustava jest v těch okolnostech docela vhodnou a může se prováděti.

V čem se děla velká chyba jest, že se necvičí pravidelně. Někdy se cvičí moc a někdy nic. Některý cvičenec cvičí před veřejným cvičením aneb závody a po

takovém vystoupení složí zbraň, až zas něco podobného se naskytne. Takových vidíme mnoho v tento čas před těmito závody. Takový cvičenec po ten čas cvičí mnoho a tak škodí předně sobě a za druhé šíření tělocviku.

Chceme-li zdárně pěstovati tělocvik, musíme jej pěstovati ustavičně přiměřeně ku stáří aneb jiným okolnostem, neb naše tělo jest tak sestaveno že jest mu třeba změny pořádku a tak jako máme jísti každý den několikrát a ne jednou za několik dní, tak máme cvičiti pravidelně několikrát v každém týdni a ne několikrát za rok. Čím častěji se cvičí tím lépe. Ovšem jistá míra stále musí býti na paměti. Cvič jenom do té doby dokud nejsi dostatečně unaven, to jest až cítíš přiměřenou umdlenost, ne ale až cítíš že nohy tebe nemohou unést, ruce se tobě třesou a závrť o tebe zdá se pokoušeti. Po takovém cvičení tělo potřebuje dlouhého času než zase přijde do svého dřívějšího stavu a spíše slábne nežli sílí, neboť jest více v něm bouráno než může býti vystaveno.

Jest špatným a škodlivým zvykem u Sokola jiti do cvičení v obleku cvičebním a kašátu, obzvláště v čase měnivém, neb tak snadno nastydne když jde do aneb ze cvičení, poněvadž tělo naše jest zvyklé býti více přikryto a ta náhlá změna, které není zvyklo, škodlivě na něho působí i může přivoditi mnohé nemoce.

Košile, v kterých cvičíme, jsou dobré co se úhlednosti týče, ale ze zdravotního stanoviska jsou špatné, neb ve cvičení obzvláště zimního času se v nich snadno nastydne, poněvadž teplota v našich cvičiřnách bývá tuze nízkou aneb příliš měnivou a tím způsobem tělo jest vydáno náhlým změnám, které vždy jsou mu na škodu.

Proto jest lépe cvičiti v košilích, které mají rukávy a jsou trochu teplejší.

Často slyšíme Sokoly naříkati, že nemohou cvičiti pro mozoly, jež jim působí velké bolesti, zvláště strhnou-li je při cvičení. Ovšem jest těžko Sokolu se obejítí docela bez mozolů, obzvláště Sokolu, který má namahavé zaměstnání mimo cvičení.

Leč vídáváme u některých cvičenců mozoly, jež by míti nemusili. Takoví chybuji v tom, že na hrazdě mnoho cvičí. Proto když cítíš, že tebe ruce pálí, že ti přichází cvičení na hrazdě bolestným, nech hrazdy a cvič na náradí, které nepřičiňuje tak mnoho k vyvinutí mozolů neboť cvičení má býti pro každého příjemným a nikoli bolestným.

Druhá chyba jest, že se u nás užívá tenké tyče ocelové, k jejíž malému povrchu mnohem větší povrch dlaně jinak ovšem přilehnouti nemůže leč zmáčknutý v mnohé záhyby, což jest hlavní příčinou rychlého tvoření se mozolů.

Tyče ocelové přeje vlhkosti dlaně a tím zavdává příčinu užívati smoly aneb podobných látek, jež smekání dlaně o hrazdu sic zmenšuje za to však vývinu mozolů napomáhá.

Tyče dřevěná ocelí protažená jest pro cvičení výhodnější a proto by se jí měla dáti v našich cvičiřnách přednost neboť k tomu máme hledět, by náradí bylo co možná nejvíce pro cvičení se hodící. Tělu jest třeba aby se mu dostalo po každém cvičení rádného odpočinku.

Jestli jest dosti pro cvičence spáti sedm hodin po dnu kdy se cvičení neodbyvá, tu měl by noc po cvičení raději spáti osm hodin a ne méně.

Mělo by býti každého Sokola zvykem, po každém cvičení se vykoupati v přiměřeně studené vodě když okolnosti tomu dovolují ve cvičírně, aneb když přijde domů a totéž udělati každé ráno když vstane z postele. Po takové koupeli jest nutno by se tělo třelo ručníkem tak dlouho, až přijde do téže aneb blízko oné teploty v jaké bylo než jsme vstoupili do koupele. Tření má se začítí od končetin a pokračovati směrem k trupu. Tým napomáháme mnoho návratu krve ze žil k srdci a do plic.

Takovou koupeli a třením osvěžujeme tělo napomáhajíce k vyloučení látek, které se v něm nahromadily v času činnosti.

Mnozí na slovo vzatí fyziologové jsou toho náhledu že unavenost není nic jiného než nahromadění ve svalstvu látek jako jsou kyselina fosforová, kysličník uhličitý a jiné které se vyvinuly v předešlé jejich činnosti.

Z toho jde jasně na jevo že všechno to co napomáhá k vyloučení podobných látek z těla našeho zbavuje jej unavenosti.

Proto zmíněná koupel jest velmi prospěšná v tom směru.

Škodným zvykem jest u některých Sokolů že po cvičení jdou do hospody, tam jedí, pijí a ztrácí čas, který má býti věnován odpočinku.

Pítí po cvičení pivo aneb jiné lihové nápoje jest zdraví na škodu poněvadž uvalujeme příliš mnoho práce v krátkém čase na ledviny, následkem rychlého proudění krve po cvičení, a dále otupujeme tím veškeré čivní ústrojí a tak prodlužujeme naši unavenost.

Jístí před spaním jest proti zdravotním pravidlům. Nikdy neměj starost že hlad tobě nedá spáti, lépe spáti se žaludkem prázdným než plným.

Předně jest velmi málo potravy tělu třeba v čas spaní následkem ochabnutí činnosti, a za druhé i když se potrava vezme jest málo platná u některého člověka a u mnohého docela ničeho následkem chudého trávení ve spaní.

Tak jenom žaludek trpí, neboť rozklad pokrmu nastane za dlouhý čas noční dříve než pokrm může býti stráven a tím i spánek jest porušen.

Žaludek tráví málo ve spaní následkem slabého proudění krve, z té příčiny dostává méně látek které jsou potřebny k tvoření šfáv zaživacích a pak následkem slabého pohybování žaludku, jehož jest také třeba k dobrému zažívání.

To nám dokazuje, že lidé kteří trpí špatným zažíváním následkem slabého proudění krve měli by mírný tělocvik provozovati a tak zaživací ústrojí v činnosti jejich podporovati.

Těchto několik pokynů, jež jsem zde uvedl, mělo by býti zachovááno každým z nás, neboť šetření jich není spojeno s žádnými zvláštními obtížemi. Zachovávajíce pravidla zmíněná a pěstující tělocvik, jistě budeme vždy dobře připraveni na každé veřejné vystoupení a na každé závody, a tak dosáhnem od tělocviku to co dosáhnou ti chceme, to jest zdraví, což jest ta pravá cena, kterou máme na paměti míti při každém cvičení.

O sestavách a jich významu ve výchově družstev.

(Úvaha K. HRONA, počtená první cenou v konkursu vypsaném Pražským Sokolem.)
(Pokračování z čísla 5.)

Sestavy slouží k dosažení vyššího výcviku, ony jsou mocnou vzpružinou vyspělým boreům, ideálem cvičencům slabým, ony jsou dále i zkušebným kamenem zdatnosti naší soustavy, naší terminologie.

Jimi dosahuje cvičenec-jednotlivec vyššího stupně výcviku, jimi učí se udržovati svaly své v delším napjetí, jimi získává si vytrvalost, jimi nabývá onoho zvláštního tempa při cvičení. Sestavami učíme se vyměřovati si dech při cvičení, jimi cvičíme se ve volném, pozvolném dýchání. A jakými výsledky honosí se takovéto hluboké volné oddychování při napjatém těle, o tom svědčí mohutné hruďníky našich boreů. Sestavami cvičí se dále i paměť cvičencova a jeho chápavost, jimi dodáváme mu schopnosti k samostatnému tvoření a tím stavíme jej v řady myslících, uvědomělých boreů.

Taký asi vliv a význam má sestava pro každého jednotlivce. Leč tím není daleko úkol její vyčerpán. Má sestava mimo velkou svoji vnější hodnotu i velkou cenu vnitřní. Neboť slučováním prvků v jeden celek nejen náš obzor se rozšiřuje, nýbrž i sama soustava v mnohém ohledu se tříbí a doplňuje. Mnohá sestava mnohý nový způsob tvarů jednoduchých dala i na mnohé nedostatky názvosloví ukázala, jež nutkají nás ku vhodnému jeho doplňování a v tom ohledu sestavy mnohou dobrou službu nám prokázaly a velice jsou cenné. Než ony jsou mocným činitelem i v methodice naší.

Tu důležitost, jakou mají sestavy — zejména průpravné — v nacvičování nových elementů, neupřeme jim ani největší jich nepřítel. Co se nahmoždí mnohý horlivý cvičenec na příklad, než naučí se výšidů předem. A co jiného mu k tomu schází, nežli průprava. Schází mu schopnost přejíti ve shyb, neb ze shybu ve svís vznesmo ať již o nohou skrčených či napjatých, neb nedovede ze svísu vznesmo přejíti ve shyb vznesmo a tím přemeci se v podpor. A hle, co jest to právě, co jsme vyjmenovali? Jsou to prvky, jichž spojením vzniká právě cvičení zvané výmykem anebo výsinem předem. Vidíme tu, že cvičení v druhu svém za prvek platící jest vlastně sestavou z elementů podřízených složenou a z příkladu toho nabýváme přesvědčení opět o jedné významné vlastnosti sestav, o důležitosti methodické snažích — průpravných — sestav nejen pro nacvičování sestav nesnadnějších, ale i pro nacvičování těžších elementů. Tato právě vlastnost zdá se nám býti nejdůležitější vlastností sestav netoliko pro každého jednotlivce, jako spíše pro vedení a výchovu družstva jak slabého, tak pokročilého.

Pěstujmeť v tělocvičnách svých tělocvik způsobem soustavným, ale zároveň i vychovávacím. Cvičitel věsti má družstvo své dle daného soustavného rozvrhu, avšak má si věsti při tom methodicky. A tu dbáti mu jest předních požadavků metody vyučovací, to jest:

1. všestrannosti, 2. přiměřenosti cvičení k síle a pokročilosti cvičenců, 3. rozmanitosti a z ní vyplývající zábavnosti.

Na prvním místě vyučování methodického uvedena všestrannost, neboť to přirozený jest požadavek vzhle-

dem k naší soustavě. Se všestranností souvisí též nutnost, aby druhy cvičební opakovaly se v poměru bohatosti své, to jest mnohosti tvarů. Dle mnohosti tvarů každého druhu cvičebního snadno sestavíme vzájemnou poměrnost jednotlivých druhů, jež pak umožňuje nám srovnání cvičební látky v rádný cvičební rozvrh, jímž všestranného výcviku při vyučování racionelním v čase co nejkratším docházíme.

Než zkušenost nás učí, že ani jeden rozvrh není tak bezvadný, by nám býti mohl stálým vzorem, víme, že i v nejlepším rozvrhu vyskytují se nedostatky, jež v odporu jsou se včasným opakováním některých bohatých druhů cvičebních. Mezery ty v rozvrhu náležejí pak vyrovnání obezřetnému cvičiteli. A jaký jiný lepší prostředek jest po ruce k tomuto opakování nežli přiměřená sestava? Tou zajisté nejvhodněji nedostatky rozvrhu se vyrovnávají, tou všestranná secvičenost cvičence nejnáze v plné síle se udržuje a jako strom častěji okopávaný bujněji vyráží, tak i takoveto opakování cvičenci nový pokrok přináší. Schopností svojí vyrovnávaní nedostatky rozvrhu, stávají se sestavy důležitými zvláště při vedení družstev pokročilejších, jež ovládají tolik cvičební látky, že rozvrh k jejímu obsažení nestačí, tím více, když se snahou cvičitelovou býti musí cvičence své ještě k větší secvičenosti přivést a tudíž neomeziti se toliko na opakování známé, probrané již látky.

Druhým důležitým požadavkem metody učební jest, aby volena byla vždy cvičení síle a pokročilosti cvičence přiměřená. Tuto nutnost blíže odůvodňovati, tušíme, netřeba, neboť jest samozřejmo a dovolíme si poukázat, jakou důležitost v ohledu tomto mají sestavy průpravné při nacvičování nejen sestav, ale i těžších prvků. Rozborem jich v sestavy průpravné mnoho cvičenec získá na pravidelnosti, souměrnosti a ladnosti konečného provedení dané sestavy, daného tvaru cvičebního.

Třetím, neméně důležitým postulátem methodiky jest rozmanitost cvičení, jež má cvičenci cvičení zpříjemniti a v něm trvalý zájem pro ně vzbuzovati. Tím nerozumívá se toliko rozmanitost rozvrhu, nýbrž i detailní rozmanitost v provádění ustanovených druhů cvičebních. Zde otvírá se cvičiteli nejdůležitější, ale i nejobtížnější a nejtěžší pole vlastní působnosti, neboť na základě těchto buduje výchovu svěřeného sobě družstva. V rozmanitosti látky cvičební spočívá veškeren zdar družstva, ale zároveň i zkáza. Obsažnost látky cvičební mnohého cvičitele již zavedla, ba my stále očitymi svědky jsme přemrštěné rozmanitosti cvičení při vedení družstev jak slabých, tak pokročilých.

Denně vidíme cvičitele, kteří na programu majíce s družstvem na př. toče, provádějí cvičení za cvičení stále nové, různé tvary točí, jen když jaksi taksi spadají v souzvuk s průměrnou secvičeností družstva, však bez ohledu na to, jak spolu cvičení ta souvisí a jak jsou prováděna. Mnozí cvičitelé dávají se takto zavésti příliš soustavou na úkor metody, jež přece ve výchově družstva přední hraje úlohu, oni zapomínají, že schopnost provedení toho kterého cvičení, byť i toto odpovídalo jeho silám, nespočívá již ve cvičenci hotová, vytríbená, nýbrž že teprve přípravou k plné má se přivodit pladnosti.

(Dokončení.)

Třetí státní sokolské závody odbyvané v Schuyleru, Neb., v dnech 23. a 24. července t. r.

(Otištěno z „Kotvy.“)

Minulý týden v sobotu a v neděli byly pro nás Čechy dny slavnostními. Již v pátek odpoledne bylo viděti čilý ruch na naší české ulici, dekorováním domů a stavením slávobran. V osm hodin večer pak po vlaku B. & M. dráhy přijeli závodníci a vyletníci z Wilber, Crete a něco z Omahy. Ze závodníků přijeli:

Z Omahy: Těl. Jed. Sokol, četa pro vyšší oddělení a četa pro nižší oddělení. Podporující Sokol Tyrš, 4 závodníci pro nižší oddělení.

So. Omaha: 1 záv. do vyššího oddělení a četa do nižšího oddělení.

Wilber: Četa do vyššího oddělení a Těl. Jed. paní a dívek.

Brush Creek: 3 závodníci do nižšího oddělení.

Crete: 1 závodník do vyššího oddělení a 4 závodníci do nižšího oddělení.

Bruno: 1 záv. do nižšího oddělení.

V sobotu ráno přijeli 2 závodníci do nižšího oddělení a hosté z Linwood.

Ze zdejší jednoty závodili 2 závodníci ve vyšším oddělení a 4 záv. v nižším oddělení.

Celkem bylo zastoupeno 9 jednot s 46 závodníky.

V 1 hod. odp. vyšel průvod z nové Janečkovy operní síně, pozůstávající z Wilberské kapely, závodníků, soudečů, Wilberských Sokolek, záků a žakyň od zdejší Těl. Jed. Sokol a místní Těl. Jed. Sokol a ubíral se k Č.S.P.S. sině, kdež připojil se řád Západní Jed. Č. S. P. S., lože Jan Hus, A. O. U. W., tábor J. A. Komenský, M. W. A. (Novověcí Dřevorubeč Američtí), sbor vytrvalost, J. Č. D. v povozech, řečníci a městská rada s mayorem v povozech.

Závody odbyvány byly na výstavišti, kamž došel průvod as ke druhé hod. odp. Starosta zdejší jednoty, Sokol M. F. Bednář, krátkou a přiměřenou řečí přivítal závodníky a vyletníky a představil slavnostního řečníka Sok. J. Rosického, red. Pok. Záp. z Omahy, který poukázav na vznik sokolské myšlenky před 16 lety v tomto státě, kde první položen byl základ v Omaze a kde dnes nalézá se 8 Těl. Jednot, přináležících k mohutnému tělesu Nár. Jed. Sokolské a 6 jiných jednot, které k Národní Jednotě dosud nepřistoupily. Dále zmínil se řečník o vzniku myšlenky sokolské zde ve Spojených Státech asi před 25 lety a pak o vzniku sokolské myšlenky ve staré vlasti před 31 lety, již položen byl základ v naší matičce Praze nezapomenutelným otcem Sokolů Dr. M. Tyršem.

Po Sok. Rosickém pronesl několik nám lichotivých slov okresní návladní Hon. Geo. Thomas a po něm přivítal hosty mayor města Dan McLeod.

Závody započaty ve 3 hod. odp. a skončeny v 8 hod. večer.

Den byl krásný a návštěva na výstavišti byla obstojná; mohla býti větší, ale pro nastalé žně z venkova jen málo farmářů přijelo. Ceny obdrželi následující:

V y š š í o d d ě l e n í .

1. četovou cenu obdržela Tělocvičná Jednota Sokol z Wilber.
2. četovou cenu obdržela Tělocvičná Jednota Sokol z Omahy.
1. cenu na veškerém nářadí obdržel Sokol Jos. Červený z Wilber.
2. cenu obdržel Sokol Jan Brt z Wilber.

N i ž š í o d d ě l e n í .

1. četovou cenu obdržela Tělocvičná Jednota Sokol z Omahy.
2. četovou cenu Tělocvičná Jednota ze So. Omahy.
1. cenu na veškerém nářadí obdržel Sok. F. R. Fiala z Tělocvičné Jednoty Sokol z Omahy.
2. cenu obdržel Sokol Tomáš Vácha od zdejší jednoty.

Po závodech uspořádán koncert v síni Janečkově při slušné návštěvě; po koncertu a několika přednesených deklamacích následovala volná zábava. Mezi koncertem přečetl Sokol J. Rosický telegramy. První jenž zaslan byl do Čech západní župě sokolské v Budějovicích, kde právě v týž den veliký slet sokolský byl odbyván a kterýž zněl:

„Župě Sokolské
Budějovice,
Bohemia.

Sokolstvo státu Nebrasky ze sletu svého posílá hřimavý pozdrav bratrům ve vlasti: Co krev pojí, moře nerozdvojí. Na zdar.“

Druhý zaslan byl ze So. Omahy Sok. F. Dienstbierem a zněl: Dnešní slet budiž Vám k poučení, že v tužení jest síla, v poslu-

ženství velká moc. — Druhý den pak v neděli odbývá výlet do háje p. V. Kohouta, míli a půl jižně od města vzdáleného. K výletu tomu vypraven zvláštní vlak z Omahy, který přivezl sebou plných jedenácté kar výletníků, z nichž přisedlo ve Wahoo 85, v Prague 107, v Nimberg 105 a v Edholm as 25. Z Prague přijeli se svou kapelou a mezi tím co někteří účastníci slezli z vlaku u výletního místa jeli Pražané s hudbou až na nádraží, kde sestoupivše sešli průvodem do hostince pp. Dvořák a Doležal a tu tábor svůj rozbili. Vlak pak vozil výletníky z města na místo výletní zdarma.

Návštěva na výletu byla obrovská a každý liboval si, posiliv se dříve řízným mokem, stinný pěkný háj.

Viděli jsme tam cvičit Sokolky Wilberské a závodníky pak za vedení Sokola Rud. Havelky od Těl. Jed. Sokol z Omahy.

Teď máme po závodech; nyní přijdou na řadu závody N. J. S., které odbývány budou v Chicagu ve dnech 14. a 15. srpna.

Příští státní závody odbývány budou v South Omaze.

Závodníci

přihlášení do dne 19. července.

T. J. Sokol, New York.

1. družstvo: Ant. Jahoda, Jan Pavlík, Jos. Beneš, Aug. Tesař, V. Hampl, K. Vejnoska. 2. družstvo: J. Topka, Kar. Řehoř, Fr. Jicha, Ant. Voříšek, Al. Šifínek, Jos. Hurt.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.

Nižší oddělení: Ant. Kupka, O. Otradvský, B. Ninger, Jiří Dvořák.

T. J. Sokol, St. Louis.

Nižší oddělení: 1. četa: F. Vainer, F. Burian, Tom. Ulrich, Jos. Duchek, V. Cervenka, Karel Bergstein. 2. četa: Jan Srnka, Jos. Janda, L. Svoboda, K. Sádlo, V. Šedivec, Jan Holman.

T. J. Sokol, South Omaha.

Nižší oddělení: Jos. Vomáčka, F. Pavlík.

T. J. Sokol Chicago, Chicago.

Nižší oddělení: Jos. Řehna, Jos. Žáček, J. Kounovský, F. Straka, Jos. Straka, Jan Jiroušek; náhradník Vojt. Novák.

Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md.

Nižší oddělení: Al. Pokorný, J. Mouček, Rud. Bolard, Ant. Primus, Frant. Kadaň, V. Kadaň, Vinc. Jelínek.

Klatovský Sokol, Chicago, Ills.

Nižší oddělení: F. Práša, J. Harapát, J. Lurie, V. Straka, K. Roth, J. Handa, V. Zpěváček, Petr Straka, náhradník Vojtěch Novák.

T. J. Sokol, Crete, Neb.

Vyšší oddělení: Vratislav Kovářik, J. S. Melcer. Nižší oddělení: Jos. Kuncel, Jan Nesporý.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.

Nižší oddělení: Jan Friš, F. Kropík, F. Miltner, Ed. Filipp, V. Brabec, V. Bečvář.

T. J. S. Budivoj, Detroit.

Nižší oddělení: Adolf Koželuh, Vác. Pokorný, O. Kostka, Fr. Liška, Ant. Jelínek, Jos. J. Leček.

T. J. Sokol Mladochech, Racine.

Nižší oddělení: Jos. Prošedník, Jan Černý, F. Klicpera, Vilém Štroup, Jos. Vaňásek, J. Lidmila.

T. J. S. Praha, Chicago.

Nižší oddělení: L. Široký, A. Berounský, Bašta, V. Hauser, L. Švarc, V. Kos.

T. J. Tyrš, Cedar Rapids.

Vyšší oddělení: Ferd. Engelbauer, Jos. Šimánek, V. Pohorský, Jos. Furlubský, Jan Huc, Petr Ilac, Fr. Filip. Nižší oddělení: Jos. Urban, Jos. Melin, F. Žbánek, Jan Dvořák, Ant. Vondráček, Jan Staněk.

T. J. Sokol, Milwaukee.

Nižší oddělení: Jan Záhofík, Jos. Berka, A. Kolman, A. Chrudimský, K. J. Kluka, V. Šimandl, A. Petrášek, A. Talasko.

T. J. S. Svornost, Morrisania.

Nižší oddělení: Alois Bláha.

Č. A. Sokol, Manitowoc.

Nižší oddělení: Ant. Mlada, Ant. Kostilvý, Ant. Mueller, Kare S. Kalivoda, Jos. S. Kadeřábek, Ladimír Nešpor.

T. J. S. Tyrš, Chicago.

Vyšší oddělení: V. Budilovský. Nižší oddělení: 1. četa: F. Such, V. Vinický, Jan Pechouš, Tom. Souhrada, Vojt. Čuchna, Jos. Such. 2. četa: Jos. Houf, Jos. Holas, Štěp. Nykodým, Ant. Hynouš.

Sokol Čech, Cleveland.

Vyšší oddělení: Jos. Štíbr, Jan Dolista, Adolf Tuta, Otakar Herold, Otak. Jedlička, Ant. Jedlička. Nižší oddělení: Jos. Úřada, Eduard Marouš, Jan Zahour, Fr. Krejzl, Jos. Šťastný, Mat. Krejzl, Jan Kušta.

Ostatní sbory posud neoznámily jména závodníků, které hodlají vyslat, ačkoli stanovami jsou povinni tak učinit.

Borcům N. J. S.

Draží bratři!

Timto vznášim k vám žádost, abyste každý svá cvičení volná, jež o závodech provedete, napsali a je redakci Sokola Amerického pod adresou „Sokol Americký“ 525 So. Lincoln St., Chicago, Ill. zaslali. Mnoho jest na tom záleženo, by každý z Vás žádosti té vyhověl, neboť jen tak podaří se nám sebrati cenný material cvičební ze 6. závodů N. J. S., které, jak všechny okolnosti tomu nasvědčují, předčí vše co dosud N. J. S. v tomto směru bylo podniknuto. Doufaje, že nikdo z Vás, draží bratři, žádost moji neoslyší, přeji Vám z hloubi srdce skvělého úspěchu na závodišti trvaje se sokolským Na zdar!

K. Štulík, t. č. pořadatel Sok. Am.

Sokolové z Čech nepřijedou.

Přípis od České Obce Sokolské.

Dr. J. Podlipný, starosta České obce sokolské, zaslal N. Y. Sokolům dopis, v němž oznamuje, že Sokolové z Čech sem nepřijedou. V dopise onom (dle „N. Y. L.“) píše:

„Děkujeme Vám za laskavé pozvání Vaše, jakož i za nabídnuté pohostinství bratřím Sokolům českým.

Ačkoli jsme opětně učinili vyzvání na bratry, nepřihlásil se do dnešního dne bohužel ani jediný, který by cestu jako Sokol do Chicaga podniknouti hodlal.

Mimo naše vyzvání učinil také pan Urbánek, nakladatel knih v Praze, vyzvání jakožto pořadatel výpravy z Čech do Chicaga vůbec, avšak i tu, pokud nám známo, že Sokolů se nikdo nepřihlásil.

Vysvětlení jest ovšem na snadě; jednak že výprava sama sebou vyžaduje pro jednotlivce velkého nákladu, za druhé však, což skoro ještě více na váhu padá, delší dobu, při nejmenším 6 neděl, což málo komu za našich poměrů jest možné.

Litujeme toho velice, že nemůžeme Vás, draží bratři, ve Vaší nové vlasti viděti, s Vámi se obveseliti a z pokroků Vašich se těšiti.

Přejíce Vám všeho zlatu, trváme s bratrským pozdravem našim

„Na zdar!“

Za českou Obce Sokolskou Dr. J. Podlipný,
t. č. starosta.

V Slov. Praze, dne 10. 7. '93.

Sokol Americký.

— Jak jsme předvídali tak stalo se s uspořádáním cvičitelského kursu v roce letošním. Kurs ten jest poříben, jak dočetí jsme se v oznámení nvrčejněm v denních listech člany závodního výboru Chicagského, jimž v poslední chvíli uspořádání kursu svěčeno. Nebudeme se o věci té dlouze říti, neboť psali jsme o důležitosti kursu cvič. mnohokrát. Těm, kteří k poříbení jeho přispěli, přejeme aby sokolské jejich svědomí neb, lo čísem naplněno spravedlivými vřickami, neboť po náhledu přemnohých upřímných a horlivých Sokolů i po náhledu většiny členstva N. J. S. bylo uznáno nutným kurs cvič. letos uspořádati. Kdo nese toho vinnu, že potřebě té a přání většiny členstva N. J. S. vyhověno nebylo!

— Na sjezdu mělo by se na to pamatovati, aby povinnosti společného cvičitele N. J. S. byly přesně naznačeny. Tak ku př. měl by spol. cvič. v městě kde dvou sborů stává cvičiti současně a nikoli jeden po druhém. Bezpochyby že nikomu na tom nezáleží aby se s penězi N. J. S. šetřilo a proto bude nutno dáti do stanov N. J. S. to, co by jinak v nich býti ani nemuselo, — kdyby zájmů N. J. S. v rozhodných místech bylo dbáno.

— Ve stanovách N. J. S. mělo by býti určeno, kolik dnů před závody musí býti jméno závodníka v. v. oznámeno. Při takovém pořádku jaký právě se jeví, zvime jména závodníků až na závodisti.

— Kdo zavinil, že při výpravě Sokolů amerických do Prahy v této kurs cvičitelský zde tak bombasticky slibovaný pořádek nebyl, to víme všichni. Ten kdo zde po časopisech uspořádání kursu cvičitelského pro Sokoly americké v Praze sliboval, činil tak proto, aby sbory sokolské zde nerozpakovaly se vynaložení značné obnosy peněz na vyslání schopných členů svých do Prahy, neboť čím více Sokolů výpravy se účastnilo tím značnější bylo „komišn“ hlavně z listků přeplavných. Toto mámení Sokolstva zdejšího ukázalo se ve světle tím hnusnějším když po příjezdu do Prahy se ukázalo že tam ani něžeho o tom nevěděli že nějaký kurs cvičitelský pro nás měli pořádati. Nechceme tvrditi co neb kdo byl as hlavní příčinou proč i letos s pořádání cvičitelského kursu N. J. S. v Chicagu sešlo, třeba že známe veškerý podrobnosti celé té záležitosti. Věříme že budoucnost nejbližší dokáže, zda dobře činili ti, kteří uskutečnění kursu cvičitelského nepřáli. Každý u p ř i m n ý Sokol jistě nahlíží že kursu cvičitelského bylo nám jako soli třeba. —

— Marně zdržovali jsme vydání t. č. S. A. čekající na úplný seznam závodníků, již se 6 závodů N. J. S. v Chicagu účastní. V některých sborech nemají patrně náčelníci, po případě cvičitelové, o povinnostech svých žádného vědomí. Jest to velice smutný úkaz když ku př. z tak silných sborů jakými jsou Sokol Slovanská Lípa a Plzeňský Sokol v Chicagu, v čas jména závodníků výk. výb. zaslána nejsou. Nemají býti starší a silnější sbory těm mladším a slabším dobrým příkladem? V tomto případě jsou však příkladem zlým.

— Kdo se v nějaké práci nevyzná, ten mnoho a zbytečně se nadře a výsledek ještě nebývá žádoucí. Tak viděli jsme nedávno cvičitele mořiti sebe i cvičence s rejí a když po dvouhodinném oboustranném namáhání toto nemělo výsledku očekávaného, svedl to cvičitel na nepozornost cvičících, ač tito, budiž jim za to čest, činili se seč byli snažice se co nejpozorněji sledovati zbytečně dlouhé, za to však nejasné výklady cvičitelovy.

— Tolik toho stále namluvíme a napíšeme že Sokolství má vychovati toho kdo je pěstí v muže tělesně statečného, zdravého duchem, nadaného pevným mužným charakterem, obdařeného láskou ku mravnosti, střídmosti a mužnosti, člověka milujícího lidstvo a jeho pokrok, bojovníka za rovné právo všem lidem, obhajce svobody atd. atd. Podle toho jaké „muže“ často na důležitá místa volíme aby nás na nich reprezentovali co Sokoly, zdá se že ve skutečnosti ničeho o tom nevíme co posláním Sokolstva býti má. Nebylo by dobře aby sjezd N. J. S. také s touto záležitostí trochu se zabýval? Či jest to pro nás snad významějším mají-li nás na veřejnosti reprezentovati nádoby vši nestřídmosti, nemravnosti a nemužnosti? Což není mezi námi smyslu pro charakter, není mezi námi dostatečného smyslu pro čest a poctivost?

— Kdo jest takovým slabochem že několik sklenic piva odplaví z něho člověka a učiní z něho tvora níže než člověk řáděného, ten dobře učiní když o dnech sletu sokolského v Chicagu do kroje sokolského se neobleče, neboť to musíme si přáti, aby vystoupení naše nepořádným chováním se některého jednotlivce neb jednotlivců neutrpělo. Kdo oblékne se do kroje našeho, ten vždy musí býti toho pamětliv že žádá se od něho, aby choval se co muž, co Sokol a tento nesmí se nikdy dopustiti skutku, jež nelze srovnati se střídmosti a nezbytnou kázní sokolskou. Nadějeme se, že nebude mezi námi nikoho, kdo by nám o sletu chováním svým ku steskům přičiny zavadl.

— „Kollárův večer“ uspořádala dne 29. m. m. T. J. S. v Omaze. Významný 100 výroční den narozenin nesmrtelného pěvce „Slávy dcery“ měl býti ve všech sborech našich přiměřeně oslaven. Máme těch skutečně ušlechtilých zábav tak pořádku, za to však věnečků a plesů s průřeznými jmény do nekonečna.

— Těl. Jed. Sokol v New Yorku pořádala dne 30. července veřejné cvičení, o němž ze zprávy „N. Y. L.“ vyjímáme: — V neděli odpoledne vystoupila Tělocvičná Jednota Sokol důstojně a čestně před širší veřejnost, která vyslala dobrých 1500 zástupců na veřejné cvičení Sokola. — Rej 96 Sokolů a cvičení prostná při hudbě libila se vesměs a dělala na každého dojem nejlepší, jež chvílemi rušili někteří. Dobře řekl jim náčelník potom před šatnou své minění a my dodáváme jen, že sami měli věděti, že neměli vystoupiti. Celek ale, vlastně většina veliká dokázali, že svědomitě dbají o důstojné vystoupení. — Cvičení asi 140 žáků s tyčemi poskytovalo roztomilý pohled a svědčilo o velké pili cvičenců i svědomitosti cvičitelů. Obecenstvo zaspalo roztomilé čipery projevy pochvaly a neskrblilo ji nikterak, když pak skončilo 60 žaky své kroužení kužely. I tu platí o děvčátkách a cvičitelích jejich, co právě jsme řekli při hoších. Sem patří zmínka, že žakyně darovaly „svému milému cvičiteli na důkaz vděčnosti“ pěkný pár kuželů, zdobených stuhami českých barev a opatřených přiměřeným věnováním. Náčelník Sokola poděkoval se jim případnými slovy, k další činnosti povzbuzujícími. — Cvičení 29 čekanců s kruhy bylo co do dochvilnosti a ráznosti znamenitou ukázkou výcviku; úspěch přičítáme i úsečnému velení cvičitele Lucka, ač měl v řadách 2 neb 3 svědomitě o nezdar se přičiňující. — Ku cvičení na nářadí nastoupili 84 Sokolové v 10 družstvech, která na bradlech, hrazdách, koních na šif, řebříku vodorovném a břemeny znázornila celou školu tělocvičnou. Znamenité cvičení závodníků, mnohdy až úžas diváků vzbuzující, skončilo bohužel vážnou nehodou Sokola Fialy, jež nebude moci do Chicaga. Byl to jediný rušivý okamžik celé krásné nedělní zábavy, k níž znamenitý zpěv Sokolů řízených cvičitelem J. J. Reindlem a precisní hudba pod J. Červou nemalo přispěly. — Ukázky vspělosti své zakončili Sokolové pěknou skupinou. Morální i finanční úspěch jest značný.

— Těl. Jed. Sokol v East Saginaw Mich. byla přijata do N. J. Sok. Na zdar!

— V Clarkson, Neb., založen byl sokolský sbor, jež přijal jméno Těl. Jed. Sokol „Jiří z Poděbrad“. Sbor ten pořádal dle zprávy „Kotvy“ dne 30. m. m. výlet na oslavu svého založení. —

— Sokol Chicago v Chicagu zvolil v púletní schůzi úředníky: Starosta Vác. Roubal, místostarosta Ed. Kounovský, tajemník Karel Bareš, 1337 V. 21., účetní M. Schejbal, pokladník Vác. Sedlák, jed. Jos. Kočka, náč. V. Novák, výbor majetku Jos. Kočka, Vác. Mráz a Ant. Roza, účtující výbor Vác. Cubr, Ed. Kounovský a Vác. Mrázek, praporečníci Antonín Krejčí a Josef Punčochář.

— Tělocvičný nemocné podporující sbor dívek a paní v New Yorku hrd býti může na znamenitý výsledek svého nedělního (dne 24. m. m.) výletu. Nejen hmotný, ale hlavně morální zisk z něho má nemalý, neboť ráz zábavy té byl zvláštní, jako jest účel spolku. Nebudeme mluvit o velmi četné návštěvě, ani o tanci, ani o střile-ní ptákem, koulení v kuželky a připínání ohonu oslovi, ani o těch pěkných cenách, to vidíme na výletu a pikniku každém. Nejlepším číslem programu, jež všeobecně došlo a neutuchající pochvaly docházelo, bylo vystoupení maličkých i dorůstajících děvčátek. — Bylo jich 65, když v zahradě nastoupily a pěkným pochodem do sálu se odebraly, by ukázaly, že umí provésti „prostná“ jako staří Sokolové. Držely se tak pěkně, že upřímně přáli jsme si, aby vydržely a rozmnožily řady zdejších Sokolek; pohled na ně dojmouti musil nejen rodiče, ale i cizí jim osoby, zvláště to přesné, sebevědomé držení těla. — Když za zpěvu národních písní odstupovaly takřka rejevitě mnohé a mnohé oko se zarosilo. — Zpěv jejich v zahradě, jich zvláštní na pobavení i tužení vypočítané hry a později i rozdělování dárků sledováno bylo každým. Nemůžeme líčiti tu radost a to vybírání dárků, kuželů, míčů, „dálínek“, nádobíčka, pokladniček a j. v., stačí jen poznamenati, že především významná byla jich vrchní cvičitelka Jiřinka Lierova, načež po řadě vyvolávány byly ostatní, by si vybraly z dárků přichystaných. Náčelník Sokol Aug. Tesař zaslouhuje plné uznání za výcvik i uspořádání. — Zábava ostatní byla výtečná; pěvecký sbor Sokolek zapěl několik písní, z nichž zvláště libila se „Spěj plavčíku“, vše bavilo serážnými hrami, zpěvem společným atd. atd. Zkrátka zábava byla nad míru utěšená a sokolsky ušlechtilá. Gratulujeme Sokolkám! — Přítomni byli sborové: Těl. Jed. Sokol z New Yorku, Sokol Fugner z Dutchkills, deputace Sokola z Newarku a Polského Sokola z New Yorku, přijeli pak i někteří členové I. Čes. veslařského klubu.

„N. Y. L.“

Sokol Slávský.

— František Hochman, neunavný, nadšený šířitel ideí sokolských ve světě slovanském, bývalý cvičitel Sokola Pražského, kdysi náčelník Sokola lvovského a dlouholetý náčelník Sokola záhřebského, horlivý pěstitel učení Tyršova, zemřel náhle v Záhřebu dne 23. června 1893. Z řad našich odešel junák statečný, jenž čilý svůj život posvětil službám věci sokolské, a jí platných prokázal služeb. Budiž mu vděčná v Sokolstvu paměť!

Obzor.

* V dnech 21–25 července t. r. odbýván v Milwaukee 26. „Turnfest“ Severoamerického Turnbundu. Dne 26. m. m. cvičili turneři na výstavišti v Chicagu. O obou těch slavnostech přineseme zprávy podrobnější v čísle příštím. (Na cvičišti užívají turneři k pokrytí hlavy klobouků a nikoli čepic.)

Náčelnické zprávy.

V T. J. Sokol v So. Omaha, Neb., cvičeno v červnu 1893 skráte v 1 četě o 8 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř i na dél a skoky. Nejpilnější Sokolové byli: F. Pavlík, V. Nerad, V. Lejsek, F. Skupa. F. Vávra, náč.

V T. J. Sokol Mladočech v Racine, Wis., cvičeno v červnu 1893 skráte ve 2 četách o 10–12 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř i na dél, probírán skok daleký, vysoký, cvičení prostná a s tyčemi. Nejpilnější Sokolové byli: Jan Černý, Jos. Janecký, Vilém Stroup, Jos. Vaňásek, Jan Vaňásek, K. Hladík, Jin. Lidmila. Jos. Prostředník, náč.

V Sokolu Chicago v Chicagu, cvičeno v dubnu 11kr., v květnu 12krát, v červnu 7krát. Cvičeno ve dvou četách, jedna četa členů a jedna žáků, v četě 1 cvičilo od 13–18 členů, v četě žáků od 15–20. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šíř a na dél, skok do dálky a výšky, zvedání břemen a prostocvik. Nejpilnější byli: Jos. Řehna, Jan Heil, Fr. Straka, a Fr. Novotný. Na zdar! Vojt. Novák, náč.

DOPISY.

V Chicagu, dne 13. července 1893. — (Ze sboru Sokola Chicago.) — Již delší dobu nečetl jsem té nejmenší zmínky o sboru našem v „Sokolu Americkém“ tudíž po zvolení co dopisovatel zmíním se o něm sám. V naší cvičirně jeví se jakýs nový život, vše nabylo nové tvářnosti. Každý z cvičících činí dojem statečnosti, což jest jen potěšitelný úkaz. Činnost taková každého Sokola potěší, jen aby to nebyla chvilková nemoc, a po sokolských závodech nenastala opět ta zpropadená ochablost.

Avšak i postěžovat sobě musím na některé členy naší prvčety. Proč Sokolové straníte se společného cvičení všech přeborníků Chicagských?

Byl jsem přítomen při prvním podobném cvičení, a našich cvičících členů na závody scházela polovička. Smutné ale pravdivé.

Zároveň se musím zmíniti o našem výletu, jež jsme pořádali 2. července. Výlet se nám vydařil nad očekávání, a nebyť několika výtržníků kteří tak rádi oblažují svojí přítomností zábavy řádných českých spolků, mohl výlet náš dopadnout velmi, ba velmi dobře. Přípravy ku dni sokolskému a českému, konají se u sboru našeho se vší svědomitostí. Konečně jest mou povinností, bych všem Sokolům oznámil, že jsme zakoupili pozemek, totiž 3 loty, měřící 75 při 125 střevečů.

Sbor náš vydal mezi krajany „akcie“, které doufám, že každý upřímný přítel Sokolstva, komu toho jeho poměry dovolují odkoupí, neb jak toho každý zkusal ví, jak jest to býti pod cizím krovem.

Jest to podnik na naše síly veliký, avšak při dobré vůli našich Sokolů a vlastenecké podpoře našich krajanů doufáme v dobrý výsledek.

Pro první dopis můj nemám více co sdělit, jen to kladu na srdce našim bujarým cvičícím členům, by láskou přilnuli k tělocviku a tím pobádali naši mládež, kteráž zrakoma napjatýma sleduje každý jejich krok.

A vy staří veteráni neochabujte v práci započate a dokončete dílo, které jste přijmuli v ruce Vaše, a blahověřit Vám budou počase dítky naše za práci vykonanou.
Na zdar! Josef Kočka.

V Braidwood, Ill., 16. čerce. 1893. — Oznamuji výsledek naší volby ze 7. června 1893, a sice: Star. J. Randek, náměstek J. Zima, taj. Petr Boček, úč. Karel Vodička, pokladník Jan Homolka, náč. Cyrill Maleček, jednatel Jan Šebek.
Na zdar! Cyrill Maleček, taj.

V Detroit, Mich., dne 20. července 1893. (Z Těšl. Jed. Sokol Podlipný.) — Doba v které meškal u nás společný cvičitel P. Straka rychle uplynula. Jak prospěšný byl nám pobyt jeho zde viděti z toho, že kdezto dříve cvičilo 5 až 6 členů, cvičících teď 12 až 18.

Podobně i u Sokolek hned po jeho odchodu přihlásilo se několik nových členkyň. Dne 27. května dávano řízením spol. cvič. veřejné cvičení, jehož pořad i provedení dávat sem nebudu, protože spol. cvič. sám je uveřejnil. Jen podotýkám že bylo vzhledem k jiným zábavám slabě navštívěno i jest viděti, že nevyhynuly a nepředělaly se ještě ty staré copy, které ze Sokolů komedianty, ze Sokolek pak špatné dívky dělají. — Nelze se však diviti nesokolům, vždyť i mezi námi nacházejí se mnozí, kteří jen s pohrdáním a úsměškem o cvičení našem mluví, a kdyby neviděli v tom jakýs hmotný zisk, jistě veřejně proti nám by pracovali. — A jaká toho příčina? — Sbory sokolské v Americe přibývají a řady naše množí se silně. Však vědomí a hrdosti národní jest hrozně málo. — Jak rozličné pohnutky přivádí členy do řad našich. Mnohému líbí se stejnokroj, jinému zvučné jméno „Sokol“, třetímu podpora v čas nemoci, čtvrtý dá se pro svůj obchod a j. v. — Zda nedalo by se tomu odpomoci? — Vim že pracuje se k tomu všemožně, aby blahodárné působení Sokola po příkladu našich bratrů zámořských, i zde pevně kořeny zapustilo. Aby se členové vzájemně poučovali a uvědomovali, vydáván jest náš časopis Sokol Am. Jsou ale mezi námi bratři, kteří si jej přečísti nemohou, a byli by třeba dobří Sokolové, kdyby účel náš řádně seznali. — Bude pořádan kurs, do něhož každý sbor vyšle posluchače, ale jest tu otázka zda každý sbor vyslat může takového, který nejen sám může vše pochopit, ale vše také sdělit s jinými, by všichni užitek z toho měli. Jest to snadné u sborů silných, jsou ale jednoty u nichž těžko bude najít jej. A pak! Zda nebude mít bratr takový hned nepřátele, kteří závidět mu budou jeho zvolení a zda vyslechnut bude tak pozorně, jak toho přítomná doba vyžaduje? — Snad pomohlo by zde, kdyby se našel Sokol, který má schopnosti řečnické, jenž by mohl po způsobu spol. cvič. sbory navštívit a řádné působení a účel Sokolstva objasnit. Vydejú velkých bychom se obávat nemuseli, kdyby dala se při té příležitosti nějaká tichá zábava, jsem jist že navštívili by nás všady i nesokolové a mohl by být užitek jak mravní tak i finanční. — Doufám že dalo by se to snadno provést a že výlohy s tím spojené marné by nebyly. — Sbor náš též vyšle četu do sletu všesokolského, která se pilně tuží. Ovšem nemůžem se těšit že odnese vavříny vítězství, poněvadž mladý ten sbor neměl příležitosti síly své ještě vypěstovat a ten čas po odchodu spol. cvič. jest příliš krátký. — Zbývá mě ještě podotknouti, že obdrželi jsme darem \$20 od dra. J. Podlipného z Prahy. Jak zřejmý to důkaz, že jsou v Čechách vlastenci, kteří se o Sokolství v Americe zajímají. Provoláváme jemu i jeho činnosti hřimavé — Na zdar!
Jos. Vimer, dopisovatel.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

Milwaukee, Wis., dne 19. července 1893. — (S chůze řádná.) Schůzi zahájil starosta Ant. Kolman u přítomnosti všech členů. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — Žádost T. J. S. Čech o jmenování jistého pána za čestného člena N. J. S. ponechána do jednacího sjezdu, jelikož výk. výb. není známo, že by onen krajan pro N. J. S. vůbec něčím se vyznamenal. — Resignace Sok. Štulika co pořadatele Sok. Am. ponechána do jednacího sjezdu. — Výbor pro závody a uspořádání cvičitelského kursu oznamuje, že cvičitelský kurs není možno pro krátký čas uspořádat v ustanoveném čase. Účet spol. cvič. Sok. Straky, až na položky „poštovné a jízdné v městě po karách“ poukázán k vyplacení. — Sokol Straka má

podat lepší vysvětlení v záležitosti této. — Do N. J. S. přijat sbor T. J. S. East Saginaw v Mich. — Předsevzata volba soudců k příštím závodům. Usneseno volit dvanáct soudců a vybrání následující

S O U D C O V É :

T. J. Sokol New York.....	F. Lier
„ Milwaukee.....	E. Chrudimský
„ St. Louis.....	V. K. Třiska
T. J. Tyrš, Cedar Rapids.....	Milvoj Hašek
„ Blesk, Baltimore.....	V. E. Hirschauer
„ Sokol Omaha.....	Ant. Kment
„ Budívoj, Detroit.....	Al. Štok
„ Čechie, Chicago.....	P. Churaň
„ Slov. Lípa „.....	Tomáš Nádr
„ S. Klatovský „.....	Jos. Harapát
„ Plzeňský Sokol, Chicago.....	O. Chvalovský
„ Chicago, Chicago.....	E. Kounovský

Výbor pro vypracování oprav stanov má tyto v příštím Sok. Am. uveřejnit. — V zájmu důstojného vystoupení Sokolů při závodech a všesokolském sletu má být dáno svolání do Sok. Am. v tom smyslu. Jednatel oznamuje, že na dotaz jeho Sok. Obci v Čechách kolik br. Sokolů z Čech přijede k všesokolskému sletu neoddržel žádných zpráv. — Jména závodníků ještě všechny sbory určitě nezaslaly, takže nemohou být uveřejněna v Sok. Am., taktéž jména zástupců jednacího sjezdu.

Na zdar!
F. Moudrý, taj.

P ř í j e m :

T. J. S. Omaha, Neb., 2. čtvrtletí 1893.....	\$18.90
Plzeňský Sokol, Chicago doplatil 4. čtvrtletí 1892.....	52.81
„ „ „ část 1. čtvrtletí 1893.....	17.79
T. J. S. Fugner 2. čtvrtletí 1893.....	6.30
T. J. Sokol Wilber, Neb., na účet 1893.....	23.80
T. J. Tyrš, Cedar Rapids s 2. čtvrtletní zprávou 1893.....	32.00
T. J. S. Svornost, Morrisania, dopl. 4. čtvrtletí 1892.....	2.70
„ „ „ část 1. čtvrtletí 1893.....	6.77
Sokol Jed. Blesk, Baltimore 2. čtvrtletí 1893.....	21.60
Č. A. Sokol, Manitowoc 2. čtvrtletí 1893.....	5.80
T. J. S. East Saginaw, Mich. vkladné.....	10.00
„ Čech, Cleveland 1. čtvrtletí 1893.....	31.30
„ Podlipný, Detroit 2. čtvrtletí 1893.....	13.90
„ Čechie, Chicago 2. čtvrtletí 1893.....	27.60
Úhrnem.....	\$271.27

V y d á n í :

P. Straka služně za červenec povoleno.....	\$50.00
400 výtisků „Sok. Am.“ č. 6. r. XV. pro nové jednoty.....	6.00
3500 výt. „S. A.“ č. 7. s výpravou.....	57.50
Dvoustránková příloha k témuž.....	10.00
Kolky na časopis v městě N. Y. za měsíce březen, duben, květen a červen.....	19.60
Kolky na časopis v městě N. Y. za červenec.....	5.35
„ „ do Evropy.....	.48
P. Strakovi doplatek cestovních výloh.....	3.10
	<hr/>
	\$152.03

V ý k a z h o t o v o s t i.

Hotovost 1. července 1893.....	\$2144.97
Příjem za měsíc červenec 1893.....	271.27

Úhrnem.....	\$2416.24
Vydání za červenec.....	152.03

Hotovost 19. července 1893.....	\$2264.21
---------------------------------	-----------

P. A. Waněček, jednatel.

O p r a v a .

Jednací sjezd bude zahájen dne 16. srpna, a ne dne 17. jak bylo omylem oznámeno v předešlém čísle.

Na zdar!

P. A. Waněček, jed.

K p o v ě š í m n u t í .

Vyzývám sbory, by příště laskavě zasílaly své peněžité povinnosti ve způsobu poštovních aneb expresních poukázek a tím zabránily sobě ztrát.

Na zdar!

P. A. Waněček, jed.

O p r a v a p r a v i d e l k 6. z á v o d ů m N. J. S.

Při vzpírání břemen k zaklání nebo uklání vzpírajícího nebude přihlíženo. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti. Vynechají se pouze z ustanovení o břemenech následující slova: „Zaklání nebo uklání není dovoleno!“

Tělocvičný výbor N. J. S.

Em. Chrudimský, A. Pittner.

A D R E S Á Ř N Á R O D N Í J E D N O T Y S O K O L S K É V E S P O J. S T Á T E C H .

V Ý K O N N Ý V Ý B O R N Á R O D N Í J E D. S O K. V M I L W A U K E E W I S. :

A. Kolman, starosta, 1332 Vliet St.; T. Gresl, náměstek; Petr A. Waněček jednatel, 650—17th Street; F. Moudrý, tajemník, 663—12th St.; P. V. Schissler, pokladník, 207 Grand Avenue; Frant. Kaplan, A. Pittner, K. Jiran, E. Chrudimský.

SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139 W. Taylor St.

PLZEŇSKÝ SOKOL Chicago; taj. Čeněk Bolek, 548 W. 19th St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Jos. Burian, 1730 Hoehn St.

TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. P. Tůma, 490 N. Ashland Ave.

TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; J. Budin, 1332 Harmon St.

T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.

T. J. S. PRAHA, Town of Lake, Ill., tajemník Josef Slavík, 1922—47. St.

T. J. SOKOL, New York; taj. Al. Bohdanecký, 326 E. 71st St.

KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Al. Mašek, 741 W. 18th St.

SOKOL CHICAGO, Chicago; taj. K. Bareš, 1337 W. 21st St.

SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. Josef Lains, 1024 N. Wolfe St.

T. J. S. BUDÍVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St.

T. J. SOKOL Newark, N. J. V. Ptáčník, taj., 319 W. Kinsey St.

T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill.

S. J. ŠVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491—3rd Av.

J. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; jed. Jos. Hurka, 241 So. 2nd St.

T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y.; taj. J. Koutník, 90 Sunswick St.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb.; taj. Fr. Pavlík, 22nd bet. Q & R Sts.

T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; j. Em. Novák, 53 Williams Av.

T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. J. Dostal, 1200 N. Wis. St.

T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.

T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.

ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. Ant. Kostlivý.

TĚL. J. SOKOL TÁBOR, Chicago, T. Čížek, 1407 W. 40th St.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb.; taj. Josef Otrádovský.

ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Cyril Maleček, Box 46.

T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. J. S. Melcer.

T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Tomáš Duda.

T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jan Sobotka.

SOKOLSKÁ JEDNOTA HORNÍK, Coal City, Ill., V. Petřík, Box 96

T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. J. Nejedlý.

T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerického. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Karel Štulík, pořadatel, 525 A. So. Lincoln St., Chicago, Ill. P. A. Waněček, jednatel výk. výb. N. J. S., 650—17th St., Milwaukee, Wis.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.